

НОВИ САД

КУЛТУРНО-ПРОСВЕТНИ И ПРИВРЕДНИ ЛИСТ ЗА ДУНАВСКУ БАЛОВИНУ.

Број 11

Главни и одговорни уредник
ДУШАН ЧАМПРАГ

Краља Петра 3.

За власника и издавача одговара
ДУШАН ЧАМПРАГ

Година IX.

У реду, раду и истрајности је спас!

У овој кризи која је захватила не само Југославију него цео свет, нигде у целом свету није било узвишенијег и племени-тијег доказа љубави према сво-ме народу, од оног, који је дао Њег. Вел. наш Краљ Александар I., кад је својевољно затра-жио да Му се цивилна листа смањи, да би се народу олак-шали порески терети, да би се растеретио и смањено државни буџет.

Тај гест Њ. В. Краља може се упоредити са подвизима на бојном пољу, када је излажући свој живот у беспутној и опасној Албанији 1916 године у Скадру одбио да остави своју војску, и одбио да се спасе у Италији или Француској. Срећа народа је Његова срећа, а несрећа народна. Он сматра као своју личну несрећу. Он је наш добри чувар који и делима дока-зује љубав према народу. „Добар пастир, јер што каже ином то својим потврђује чином!“ — рекао је Мажурањич.

Сви народни посланици и го-спода сенатори који у овако критичним тренутцима раде са оваким Краљем, каквог ми има-мо, јесу пријатељи народа. Мно-ги страни народи преко штам-пе диве се нашем Краљу и за-виде нам на Њему.

Њ. В. Краљ чини добро ради добра, а постојан је и непоко-лебив у своме раду. Господа народни посланици и сенатори имају прилике да се угледају на Његово Величанство нашега љубљенога Краља и да они тако исто раде. То тражи од њих Њ. В. Краљ и народ. Је-дино тако ће се ублажити кри-за и народу стварно помоћи.

Док није Њ. В. Краљ узео кормило државе у своје руке ми нисмо знали за ред и сло-боду. „Влада крајње демократи-је, јесте многоглава тиранија“ — рекао је Аристотел. Многи народни посланици у оно време радили су само за *странку*, за *себе*, за *партизане*, а најмање за државу. Често је по неки народни посланик био прави тиранин за околину. За власт су се ситне странке цепкале и погађале а све на рачун народа, коме су лагали народни посланици и тешко оном бирачу, за кога се знало да не припада странци којој припада народни посланик. Народни посланици су се ме-шали у управу државну и ин-тервенисали. Једне су чиновнике тражили да се отпусте, премес-те како су били исправни, а друге фаворизирали, без обзира на исправност и на квалифика-ције. Није се гледало на квали-

фикације, него на партијску боју. Вршиле су се злоупотребе са посланичким мандатима, а све је штитио посланички иму-нитет.

Владе су се образовале пре-ко ноћи и падале једна за дру-гом такм брзином, да се од 1920 године, за десет година, није ништа могло урадити и поред најбоље воље, јер није било постојана рада, пошто није било постојане владе и није се знало ни ко пије ни ко плаћа. У бившеј народној скуп-штини кочијашки се свађало и псовало, док није дошло до катастрофе и до крви. Углед се срукао! Народна се скупштина обрुकала, а непријатељи и уну-тра и на страни ликовали!

Њ. В. Краљ и ова Народна скупштина урадили су више него бивша Народна скупштина за десет година. Подигнут нам је углед на страни, заведен је ред, рад и дисциплина. Сад се зна ко заповеда а ко има да слуша, јер без тога нема реда и рада! Без тога нема уређене државе, без тога неможе бити систематског смишљеног рада. Народ је то инстинктивно по-здравио, јер је то одавно оче-кивао и пребродићемо само та-ко кризу, ако буде до краја ове постојаности у реду и раду, у што не сумњамо и ради чега народ и очекује и поред кризе бољу будућност.

Степановић Мирко
адвокат.

Помоћ водним задругама на подручју Дунавске бановине.

Општа привредна криза, која постепено притискује све гране привреде, како у другим, тако и у нашој држави, није мимо-ишла ни водне задруге.

Ово је присилило велики број задруга да се обрате својој Банској управи за новчану по-моћ.

Бан Дунавске бановине, Го-сподин Милан Николић, уви-ђајући потпуно оправданост поднесених молби, а при томе високо ценећи значај водних задруга у привредном погледу, како за нашу бановину, тако и за целу државу, повољно је решио молбе задруга.

На овај начин помоћено је већем броју водних задруга, које својим напнима и другим хидротехничким објектима бра-не од воде стотине хиљада ју-тара најплодније земља.

Подељене помоћи за све водне задруге у овој буџетској години износе своту од 2,218.000 дин.

Нема разлога ни за малодушност, нити пак за злу вољу

Депресија, која притискује цео културни свет, можда је само једна привремена криза, али одвећ дугорочна, и преко свега много дубљег замахаја, а да би се обичним средствима мо-гло послужити за њено отстра-њење, него иначе. Потребне су темељите промене, које би ста-ре погрешке потпуно могле коригирати, како у привредној политици појединих држава, тако и у самом господарству, да би из пустошења садање деоњуктуре могли испливати, те да се са успостављењем про-дукционе равнотеже становни-штву Европе поновно успо-стави и осигура онај културни ниво, живот који им припада.

Најбитније промене, које су обзиром на прошлост неоп-ходне, морају се појавити у об-лику интернационалног збли-жења. Свака влада, која насто-јава да осигура благостање свог народа, мора раскинути са изолованом привредном по-литиком, и трудити се што са-весније, да што више и што пре оствари и омогући правац привредног зближења. Никако не смеју остати неискоришћена сва она здрава настојања за променом политичког распо-ложења, а која иду и пожурују за споразумом народа, а про-тиву разорне тенденције међу-собне мржње. Па кад би до-иста и тако било да су ову промену у међународној поли-тици исти политички обзираи инспирисали а не добро про-мишљени привредни интереси, то не сме бити разлог, да ком-петентни надлежни фактори не настоје најозбиљније за тим, да се што већи део здраве по-литике преобрази у корисне привредне вредности.

Ма колико велике протуреч-ности да постоје, које су се десиле у држању водећих по-литичара према догађајима при-вредно-политичких догађаја, све то не може бити разлог нити за малодушност, нити пак за озлојеђење. Искуства постојеће привредне кризе су довољна, да и најизразитијег пољопри-вредника убеди, да абиља нису довољне само звучне фразе, него девизе са унутрашњом садржином да се из овог стања једино са узајамним споразу-мом може испливати, и да је-дино здруженим снагама мо-жемо умањити и од сличних удеса одбранити.

Са великом радошћу треба, дакле поздравити појаву да су

се југословенски и мађарски привредни кругови латили при-јатељске привредне сарадње.

Настојање привредних фак-тора, да међусобну слогу ство-ре, стоји пред великим задат-цима. Преко свега постоји фак-кат, да има још небројених територија, где се интереси суседних држава попуњују. При-вредне воље ових држава че-кају тај велики задатак, да буду у интензивном међусобном кон-такту, те да настоје створити базу за реализовање трговач-ких могућности, те да при-преме и преуреде мишљење јавности своје државе, како би после овога цео привредни жи-вот једногласно послужио за-једничком циљу, односно да подигну и онако пали ниво привредног живота.

Агилношћу и спремношћу се могу за кратко време и такви резултати постићи, по којима ће се и најшири кругови увер-ити о важности корисности активне међусобне сарадње Ју-гославије и суседних држава.

Пођимо стопама белог Загреба

Колико нам је познато, град Загреб је благовремено се по-старао и снабдео своје грађан-ство са јефтиним дрвима.

Како је ова дуга зима, која траје више месеци, то да се благовремено и наш град по-старао да своје грађане обез-беди са јефтиним дрвима, учи-нила би се грађанима велика услуга у погледу штедње.

Ова дуга зима треба да нам служи за поуку, те да све мере за заштиту интереса грађан-ских, предузимамо благовре-мено, а не да чекамо када буде све допкан.

На дугој и јакој зими дрво представља такову неминовну потребу, која је исто онолика, колико и сам насушни хлеб.

То важи за оне породице, које имају ситну децу. Јер ни-шта човеку не пада теже, него гледати своју децу да дршћу у хладној соби. То готово толико исто значи гледати их гладне а не моћи им пружити ни коре хлеба.

Зато и наша градска управа нека се угледа на Загреб, па ће јој грађанство бити за-хвално, јер штитити интересе грађанства то је дужност сваке градске управе, па и нашега града.

Изјава саучешћа

града Новог Сада Француској
поводом смрти Аристида Бријана

Одбор новосадске општине на својој седници од среде дао је овлаштење градоначелнику г. др. Браниславу Бороти, да упути у име града Новог Сада једну телеграфску изјаву саучешћа француском посланику у Београду поводом смрти великог државника и политичара Аристида Бријана.

На основу тога је госп. др. Бранислав Борота упутио посланику Француске Републике у Београду телеграм следеће садржине:

„Претставништво града Новог Сада на својој одборској седници одржаној 8 марта 1932 године, решило је да Вас умоли, да будете тумачем пред пријатељским француским народом дубоке жалости и пијетета грађанства града Новог Сада, које оно осећа поводом губитка великог сина Француске, а заслужног и племенитог пријатеља нашег народа Аристида Бријана“.

Овај гест градског одбора је не само на своме месту, већ и за сваку похвалу.

Неуређеност Булевара и Лимана

Каже се и то с правом, да ће Булевар Краљице Марије данас сутра постати центар. Хоће се, да се Лиман што пре изгради, те су зато и плачеви издани под условом зидања кућа у датим роковима. Па ипак се споро зида. Зашто? Ко има вољу да станује, ко ће да зида и да рескира да не нађе станаре, кад се путеви на Лиману не одржавају, не чисте и не уређују! Ове године било је много свега. Ниједанпут није нико разгрнуо снег ни на пешачким путевима, ни на колским. На Булевару и целом Лиману или је блато и калужа или несносна прашина. Булеварски пут је лети катранисан и кад би се одржавао у реду само с два радника, не би било тога. Јер на катранској кори накупи се временом земља и песак па кад падне киша или снег настане дебело блато, које кад се осуши, претвара се у прашину. Зато је потребно бар *једаред недељно* Булевар састругати, блато скупити на гомиле и те гомиле одмах однети, док се не разнесу. Такођер је потребно прелазе на главним местима стално чистити. Пешачки пут на Булевару и пут који води од Здравственог дома у дијагонали на Дунавску улицу потребно је насути шљунком, јер су ти путеви управо непроходни.

Плинско осветљење Булевара је опет засебно питање. Врло често Булевар остане у мраку, јер тек свака пета светиљка светли. Који је узрок, није нам познато. Надамо се, да ће Градски Савет више пажње посветити Булевару и целом Лиману, јер то тражи хигијена и јер се крај ових недостатака не може очекивати повећање грађевне делатности.

Позив на главну скупштину

Српско Занатлијско Певачко Друштво „Невен“ у Новом Саду, одржаће своју XXXII редовну главну скупштину 20-ог марта 1932 године у недељу у 9 сати пре подне у Државној основној школи (Др. Светозар Милетић), на коју учтиво позива своје редовне, помажуће, утемељаче и добротворе чланове.

Управа „Невен“-а.

ПОЗИВ.

Поштовани деоничари Теме-ринске Штедионице д. д. овим се учтиво позивају на

XXVIII.

ГОД. РЕДОВНУ ГЛАВНУ ГОДИШ. СКУПШТИНУ,

која ће се одржати 29 марта 1932 године по подне у 3 сата у заводским просторијама.

ДНЕВНИ РЕД:

- 1) Избор перовође и два оверовитеља скупштинског записника, као установљење подобности за решавање.
- 2) Извештај управе.
- 3) Извештај надзорног одбора, и приказ билансије са рачуном губитка и добитка, као и решавање о употреби чистог добитка.
- 4) Давање разрешнице управи и надзорном одбору.
- 5) Избор једног члана управе.
- 6) Установљење почасне награде надзорног одбора за годину 1932.
- 7) Евентуални предлози. (Осн. правила 21. §)

У Темерину, 4 марта 1932.

УПРАВА.

Напомена. Ови поштовани деоничари, који желе на скупштини присуствовати, умољавају се, да своје деонице са купонима бар 3 дана пре одржања скупштине положе код завода, код филијале у Жабљу или код Југословенске банке д. д. филијала Нови Сад. Прво гласа имају само деоничари, чије су деонице бар 30 дана пре скупштине уведене у деоничарској књизи. (Основна правила 18 §)

Извршни Број 535/1931

Објава о јавној дражби.

Потписани судски извршитељ на основу § а 102 зак. чч. 60 из 1881 овим објављује, да ће услед решења средског суда у Новом Саду донесеног под бр. 10919/1931 у корист тражиоца извршења Срп. Трг. Банка д. д. из Новог Сада, (кога заступа Др Тодоровић адвокат) против извршеника из Новог Сада за наплату 9310 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. 13099/1931 и процењене на динара 8800—разна собна намештаја, 2 шифонера, 1 шиваћа машина и 1 радио апарат.

Јавна ће се дражба одржати на дан 16 марта 1932 у 11 сати пре подне у Новом Саду, у Лончарској улици 14.

Нови Сад, 16 фебруара 1932.

СТОЈАН ВОЈНОВИЋ
судски извршитељ

НОВОСАДСКА ОПЕРЕТА

Заиста жалосна је чињеница та, да град Нови Сад, који броји на седамдесет хиљада становника нема свог позоришта, своју оперету, и како се то вели, није у стању да одржи своје сопствено позориште.

Познато нам је, да Љубљана, која ни по величини ни по богатству, није измакла од нашега града, у стању је да одржи и драму, и оперу и оперету, а Нови Сад није у стању да одржи ни једно, ни друго, па ни треће.

То су само обичне претпоставке, које немају своју рачунску подлогу. Чак и Сплит је у стању да кроз дуже време издржава своје позориште са драмом, опером и оперетом а да Нови Сад није у стању то да учини.

Те претпоставке мораће пасти пред стварним чињеницама, које говоре у прилог да Нови Сад може и мора имати своје позориште, односно оперету.

Имали смо прилике да видимо, да су добре оперете од увек пуниле позориште, док на драмским представама сала је зјапила празна и наносиле друштву замашне дефиците.

Међутим, како смо извеште-ни, захваљујући агилности наших млађих културних људи у Новом Саду је основана „Новосадска оперета“, која ће пружити новосадској публици оно, што је некад изгубила, а што радо слуша и гледа.



Милан Оџић-Мерхаба.

Ансамбл оперете састојаће се од нама добропознатих првокласних уметника и уметница, као: г-ђа Матилде Краљеве и Матејићке, гђица Штефике Краљеве и Астрове. Директор и капелник је г. Ј. Србуљ. Редитељи г-ђа Матилда Краљ и г. Стеван Добрић. Чланови су: г. г. Иван Горски, Клеменс Клеменчић, Милан Оџић-Мерхаба, Марко Вебле и други.

Поред домаћих оперета, „Новосадска оперета“ даваће и следеће комаде: „Грофица Марица“, „Викторија и њен хусар“, „Пољачка крв“, „Терезина“, „Јесењи маневр“, „Игра у срећу“, „Фраскита“, „Бајадера“, Последњи валцер“ и т. д.

Место, где ће „Новосадска оперета“ давати своје претставе, као и дан, ми ћемо у своје време објавити нашим поштованим читаоцима.

Ми оснивање „Новосадске оперете“ поздрављамо, јер смо уверени, да ће она моћи просперирати тим пре, што и странци могу да просперирају, а наши домаћи уметници да се потуцају и пропадају на улици у материјалној беди, а у исто време да пропадају и њихови таленти.

Овај потхват наших омиљених уметника, биће помогнут од стране целокупне штампе, као и од целокупног грађанства, јер Нови Сад доказује да још на просветном и културном пољу пун је живота.

Сваку нову књигу имаде
стално на стоваришту књи-
жара „Славија“.

ШТА КАЖЕ ЧИТАЛАЦ?

У више махова био сам у нашем позоришту. Све је на своме месту, и репертоар и глумци; и мало не рекох: и подела улога је на своме месту, да ми не паде на памет млада и талентована глумица Дана Петровић, која је одлична као глумица, публика је радо гледа, само сирота код подела улога среће и наклоности нема, зато и није чудо, што је позориште увек празно. Да бих могао, ја би је помогао, али овако божја воља, божја и работа.

Овим извештавам путнике, који путују аутобусом према Бачкој Паланци, да аутобус д. д. има једног кондуктера, по имену Ханс Томашевић, који за време док аутобус стоји на станици код „Белог вола“, уме да даје бесплатне часове из „фербла“ а исто тако даје бесплатне часове из доброг понашања, гримасирајући и имитирајући валда своју покојну стрину.

Дали аутобусно д. д. држи да је ова „забава“ неопходна за путнике и само ради тога држи овога кондуктера дајући публици све оно као „цубок“ уз скупу карту.

Као страстан дуваница, прошестарио сам све веће новосадске трафике. И на моје велико изненађење, запазио сам, да су трафиканти своје локале на овој зими добро грејали, не водећи рачуна о томе, да дуван када се здраво осуши, постаје опаснији по здравље потрошача. По нашим возишима, рецимо где се потпуни ред одржава, строго се мотри да такви локали не сму бити јако загрејани.

На Трифковићевом тргу имамо јединствени мали парк, који ни сам не зна чему служи, када је увек затворен, тако, да публици у њему нема приступа. Имао сам част једног вечера видети како нека лица излазећи из Лазе Телчког улице прескочише ограду парка и тиме прекратише пут за руску кућицу. Добро би било, да се

кроз парк отвори пролаз за руску кухињу, да ови људи прескачући ограду, не дођу у подложај тежих телесних озледа.

Новембра и децембра месеца, када су дани били дужи, када су били равни и божићни празници, и када се дуже седело увече; за једну сијалицу платио сам 32—38 динара месечно. Сада пак, за јануар; када су дани дужи, када су прошли празници и када се мање седи увече, платио сам 55 динара.

Пошто ми је познато, да такса није повишена на струју, ни после преузимања Електричне Централне од стране Американаца; онда бих волео, да ми неко од стручњака да објашњење, како и на који начин је дошло до тако велике диференције, када је потрошња струје мања, а плаћање веће?

Кроз наш Нови Сад

Иако је март месец, зима не попушта. И ја угледавши се на зиму, не попуштам у својим научничким испитивањима и рецимо експедицијама по нашем лепом граду Новом Саду.

Кажу ми, да је то нека врста неизлечиве болести. Да би колико толико удовољио тој својој неизлечивој болести, стрпах у џеп алманах и изађох на улицу.

Реших се, да учиним поход на Успенско гробље. Радозналост моја ме је гонила, да учиним посету оним срећницима, који више не осећају кризу, који не знају то, шта је бити беспослен; који немају плаћања кирије, плаћања меница, набавку дрва, посла са повериоцима и другим до зла бога досадним стварима.

Из алманаха видех да се Успенско гробље још увек налази на оном истом месту на крају Успенске улице.

Улазећи у гробље, језа ме прође читавим телом, јер у тај мах помислих, овде правда влада, овде су сви људи равноправни и једнаки.

На жалост то моје веровање, расплинуло се као мехур сапунице.

Ја сам у своме уображењу замислио да су сви крстови једнаки и рађени по једном те истом шаблону.

Али авај, ја сам се у своме глупом веровању грдно преварио.

Разуме се, моја радозналост хтела је да дође до спознаја, зашто и на гробљу, између гробова и споменика има разлике, иако се тврди, да су у гробу, односно после смрти сви људи једнаки.

Видим велик споменик и на њему прочитам непознато име. Боже мој, шта је овај човек учинио за живота, да му поколење подигне тако велики споменик ахвалности?

То питање сам поставио прво себи, па како сам себи писам могао да протумачим, то упитам гробара:

— Молим вас реците ми шта је овај човек учинио за народ, па да му је народ подигао тако велелепни и скупочени споменик?

Гробар слеже рамени.

На поновно моје питање, гробар ми шапну:

— Тај је за живота дерући кожу са народних леђа, зарадио и оставио неколико милијона динара. У том споменику има више зноја и суза сиротињских, него што је он тежак.

Разумео сам га, и окренух му леђа. Можда би хтео и нешто више да ми повери, али како данас и зидови имају уши, нисам био рад да човек изгуби своје крваво стечено звање.

Пођох даље. Али после оваког тумачења гробарева, када год сам видео по који већи споменик, који се гордо диже изнад малених крстића, у моме срцу шаптаху ми гробарева речи: „тај је за живота дерући кожу са народних леђа, зарадио и оставио неколико милијона динара. У том споменику има више зноја и суза сиротињских, него што је он тежак“.

Доспех пред један стари и врло скроман споменик, који је сав ишаран словима, па између осталог прочитах, да међу осталима ту почивају Светозар Милетић и Јаша Томић. Уздахнух и прошаптах:

— Велики борци и мученици за народна права. Ти за живота свог издирући за народ и народна права, нису оставили ни плеснива гроша, али у том споменику, иако је скроман и мален има више суза захвалности, него што је он тежак.

Чуо сам, да је тај споменик већ одавно требао да буде много већи и скупоченији, јер су купљени од народа прилози, само штета, што је списак ктитора и приложника помрчина прогутала, а новац, односно народну захвалност појели они, који су вечито гладни.

На здравље им било!

ПОЗОРИШТЕ

Премијера веселе игре Б. Конерса „Рокси“ успела је мимо сваког очекивања. После доста неповољних критика престоничке штампе о премијери овога комада на београдској позорници, уз извесну резерву се очекивао успех на нашој позорници. Са задовољством се међутим сада може констатovati, да су наши уметници својом одличном игром постигли сјајан успех и да је исто тако с друге стране, и неповољан суд неких београдских листова о самоме комаду неоправдано претеран.

У комаду је на лак и допадљив начин приказана, како мала али отворена и добра Рокси својом искреношћу и природношћу побеђује и строгост родитеља и извештаченост друштвеног живота, те осваја и удварања своје старије каприциозне сестре. Г-ђа Дана Петровић је у насловној улози дала такву сјајну креацију, како се само замислити може. Исто се мора похвалити и одлична игра г-ђа Илић и Миљуш, г-ђице Ферари и г.г. Сотировића, Матића, Миљуша и Савића. Режија г. Матића врло добра а игра је такођер текла у лепом темпу, тако да је на публику учинила најбољи утисак.

Српско народно позориште остаје у Новом Саду до 1 априла 1932.

На последњој седници управног одбора Друштва за српско народно позориште, које се одржало под председништвом Др. Бранислава Бороте 7 о. м., главно питање дневног реда било је, шта ће бити са оперетом у Српском народном позоришту. Као што је познато, од прошле сезоне Српско народно позориште је поред драмског репертоара почело да даје и оперету. Али пошто је управни одбор недавно био присиљен да, из дисциплинских разлога, откаже на чланству својим оперетским првацима, самим тим Српско народно позориште од 15 о. м. неће бити у могућности да даје и оперетске претставе. Међутим, управни одбор је на седници једногласно констатовао да је потребно, Српско народно позориште и даље негује и музички репертоар, и то националне комаде с певањем, а од оперета само оне т. зв. класичне, са здравом садржином. Овај свој закључак ће управног одбора остварити чим то буде могуће и он верује да се за тим неће морати дуго чекати. На седници је још, између осталог, управни одбор закључио да позориште остане на раду у Новом Саду до 1 априла и уједио је на два упуштањена места у управном одбору изабрао за чланове управе Друштва за српско народно позориште др. Војислава Диму и др. Жарка Капамацију, лекаре из Новог Сада.

Лекар у адвокатској пракси

Један читалац нашега листа пише нам следеће:

„Заболело ме једно око. Отишао сам очном лекару, узгред буди речено, несловену. Запитао га шта би стала операција болесног ока. Без да ми је око прегледао одговорио је: пет стотина динара. Како ми се та цена учинила велика, слегнувши рамени окренух се да одем. Али на моје велико запрепашћење, таман кад ухватих за кваку од врата, загрми глас лекара:

„Стој!... Куда ћеш!“ А одмах затим спусти се рука лекарева на моје раме. Стао сам као запањен, не знајући шта значи овај поступак лекара. Још не дошао к себи од изненађења, лекар ми рече:

„Имаш да платиш педесет динара“.

— Зашто? — процедих кроз зубе.

„Зато што си ми врата отворио и преко прага прешао“.

Изадох педесет динара, изађох напоље, у уверењу да нисам дошао код очног лекара, већ код адвоката, тражећи правно мишљење.

Међутим на табли лепо прочитах „Н... Н... специјалиста за очне болести“.

Климнух главом, дубоко уздахнух, па и дан данас мислим можда и овај лекар има право на адвокатску праксу.

Штампарија Душан Чамирац и Друг Нови Сад, Кр. Петра 3.

Ђелијица једне робинје.

Мој стари пријатељ, О. Јосиф Протић, игуман манастира Бездин-а, писао ми је и каже у осталом, да је прочитао моју штампану књижицу „Листићи из књиге живота“, те пита да ли је Агата Жудић, одиста постојала, коју сам у својој споменутој књижици, у цртици „Испаштање“ споменуо, или не? Ако није, откуда ми инспирација за ту цртицу?

Одговорио сам му ово: Агата Жудић, није постојала, а у погледу инспирације навео сам му ово:

Писац светског гласа, Федор Зобелтиц, написао је малу расправу под насловом: „Догађаји често дају клицу за стварање умотворина“ и даље рекао: кад неко запита писца, откуд црпи градиво за писање, исти одговара: — одасвуд.

Зобелтиц, вели даље: Градиво, само од себе долази, и то: из успомена, из доживљаја, из оног, што је писцу саопштено, што је случајно прочитао и т. д. Из свега тог може да постане: цртица, новела, роман, а за драму каже: довољна је чак и мала кавга у браку и — градиво је ту!

Зобелтиц, навађа издани примера из каквих је догађаја настала ова-она прича, новела, роман, драма, те међу наведеним случајевима каже: да је Толстојева „Ана Каренина“ написана на основу једне новинарске notiце, под насловом: „Смрт на железничким трацицама, коју је notiца, Толстој прочитао, те у којој је notiци било наведено, да је једна велепоседница из губерније Тула, на трацицама железнице завршила свој живот.“

То је рекао Зобелтиц.

Ја сам инспирацију за споменути цртицу добио поводом једне сличице, коју је приказао један немачки илустровани лист, који је потанко описао начин живота у једном модерном казненом заводу за женске. Међу тим приказаним сликама пружио ми је једна слика инспирацију, и то слика: *Ђелијица једне робинје*.

Када човек посматра ту слику види леп, велики прозор на којем су узидане гвоздене шипке.

Десно крило прозора само је по фотографу снимљено у пола лево крило пак цело је снимљено. Колико је лево крило широко, толико има простора међу прозора и зида. У том углу је мали, бело обојадисан сто. На столу седи дете од својих две године старо и зачуђено гледа, свакако фотографа. На столу, на којем дете седи смештено је уз њега мало бело куче, што су му купили у трговини где се играчке продају.

Пред столом седи, са леђа снимљена, преко рамена коцкастом марамом огрнута лицем према прозору окренута, мати тог детета и гледа у дете.

Лево на пола се види бело обојадисан кревет за дечка.

Испод слике стајало је: „ако заточење дуже траје, то је дозвољено да мати код себе задржи дете. Овај је дечко рођен у затвору.“

Ево, ова ми је слика дала инспирацију — остало је радила машта.

Л. Тривунов Бранковић.

Изврш. Бр. 109/1931.

Дражбена објава

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102. зак. чл. 60. 1881 објављује, да ће се на јавној дражби продати покретнине, које су услед одлуке Среског Суда у Новом Саду бр. Г. 12318/1930 год. у корист Петровић и Краус заст. по адв. Јовану Јегдићу из Новог Сада, а против дужника, надплењене-заплењене у записнику од 109 из 1931 и процењене у вредности од 10.400 динара а које се састоје из предмета: зимски капут, одела, ципеле, кухњи намештај.

Ова продаја, која се одређује на основу решења Среског Суда у Н. Саду бр. Гн. 12318/1931 ради подмирења главнице од 2692— динара овој од 11/XII. 1928 припадајући % камата, те до данас установљених трошкова у износу од 1071— динар, одржаће се 21 марта 1932 у 10 сати пре подне на лицу места у Н. Саду на стану дужниковом у улици Стевана Брановачког 7. Нови Сад, 25 фебруара 1932.

ВОЈИСЛАВ ВИГ
судски извршитељ

Изврш. Бр. 702/3/1931.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 1881 објављује, да ће услед решења окружног суда у Новом Саду донесеног под бр. Г. 2585/1931 у корист тражиоца извршења Шосбергер Душана из Новог Сада (кога заступа Др Миливој Григоријевић, адвокат у Новом Саду против извршеника из Новог Сада за наплату 4496— динара и припадака на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. 14533/1931 и процењене на динара 152.350 и то: собни намештај, окружени кукуруз, косачица и сејачица машина, каруца, мотор, жито, крупара машина, хмель, свињи, коњи, краве.

Јавна ће се дражба одржати на дан 17 марта 1932 у 2 сата после подне у Новом Саду, на стану, а у 3 сата на салашу овршеника.

Нови Сад, 16 фебруара 1932.

ЈОВАН Б. СТАНКОВИЋ
судски извршилац.

Изврш. Бр. 324/1930.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102. зак. чл. 60 1881. објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Саду донесеног под бројем 6023 из 1930 г. у корист тражиоца извршења Светло Електро Техн. из Сомбора, (кога заступа Др. Вермеш Имре адвокат) против извршеника за наплату 827 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари пописане у записнику о пленидби под бројем Гн. 6023/1930 и процењене на динара 14.700—, разне гуме за ауто и ципела гумених.

Јавна ће се дражба одржати на дан 22 марта 1932 у 11 са-

ти пре подне у Новом Саду у Јеврејској улици.

Нови Сад, 17 фебруара 1932.

СТОЈАН ВОЈНОВИЋ
судски извршитељ

Извршни Број 139-1930.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. LX 1881 објављује, да ће услед решења Среског Суда у Новом Саду донесеног под бројем 990-1930, у корист тражиоца извршења Фишер и Друг из Хиндерсфалда (кога заступа Др Тибор) против извршеника из Новог Сада, за наплату 1665 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене ствари, пописане у записнику о пленидби под бројем Гн. 2496-1930 и процењене на динара 40.005, равних мушких штофова и дућанска намештаја.

Јавна ће се дражба одржати на дан 15 марта 1932 у 5 часова после подне у Новом Саду, Змај Јовина улица. Нови Сад, 16 фебруара 1932.

СТОЈАН ВОЈНОВИЋ
судски извршитељ.

Изврш. Бр. 31/1932.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. LX. 1881. објављује, да ће се услед решења Среског Суда у Тителу бр. 329/10/931 у корист тражиоца извршења Шмит Филипа из Шајк. Св. Ивана заступан по адвокату Кекс Људевиту из Новог Сада против дужника за наплату Дин. 12500 главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари описане у записнику о пленидби бр. Гн. 240/932 и процењене на Дин. 10325 и то: ветрењача, трактор 2 точка гвоздена, сејачица. Надаље ће се издавати под закуп плодужитак вангрунтовог права 4 јутра земље у земљокњиж. ул. бр. 1788, општ. Шајк. Св. Иван, од парц. бр. 2734/5, у вредности од Дин. 1200.

Дражба ће се одржати дана 23 марта 1932 у 9 сати пре подне у Шајк. Св. Ивану, Милетићева ул. бр. 318 и 331, наставно у општинској кући.

Тител, 20 фебруара 1932.

Ранко Савић
судски извршилац.

Изврш. бр. 135/1932.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ у смислу §-а 102 зак. чл. 60 1881 год. овим објављује да ће услед одлуке Кр. Среског Суда у Ст. Бечеју бр. 6166/1930 у корист тражиоца извршења „Елита“ фаб. стов. у Н. Саду заступаног по адвокату Дру Циприс Оскару из Новог Сада против извршеника ради намирења Дин. 428 главнице и сп. п. на јавној дражби продати покретнине, које су пописане у пленидбеном записнику Бр. Гн. 6166 1930 год. и то поименце: 1 Вертхајм каса, 1 стаклени креденц и процењене на 5550 динара.

Дражба ће се одржати дне 2 априла 1932 у 9 сати пре подне на лицу места у Ст. Бечеју у стану овршеника

Ст. Бечеј, 3 марта 1932.

Муњин В. Милован
судски извршитељ

Извршни Број 683-1931.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102. зак. чл. LX 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Саду донесеног под бројем 888-1931, у корист тражиоца извршења Гргушић Буре из Новог Сада (кога заступа Др Лустиг) против извршеника из Новог Сада за наплату 3000 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бројем Гн. 16509-1931 и процењене на динара 10.000, две машине.

Јавна ће се дражба одржати на дан 7 априла 1932 у 3 часа после подне у Новом Саду, Бана Јелачића 13. Нови Сад, 7 марта 1932.

СТОЈАН ВОЈНОВИЋ
судски извршитељ.

Изврш. бр. 100/1932

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ у смислу §-а 102 зак. чл. 60 1881 год. овим објављује да ће услед одлуке Кр. Среског Суда у Ст. Бечеју бр. 2207/1930 год. у корист тражиоца извршења „Елита“ заступаног по адвокату Дру Циприс Оскару из Н. Сада против извршеника ради намирења Дин. 170 главнице и сп. п. на јавној дражби продати покретнине које су пописане у пленидбеном записнику Бр. Гн. 6277/1930 год. и то поименце 1 трактор и 150 т. д. жита и процењене на 21500 дин.

Дражба ће се одржати 22 марта 1932 у 1 сат по подне на лицу места у Турији на стану овршеника.

Ст. Бечеј, 3 марта 1932.

Муњин В. Милован
судски извршитељ

Изврш. бр. 42/1932

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. LX. 1881 год. објављује, да ће се услед решења среског суда у Ст. Бечеју донесеног под бр. 4791/1932 у корист тражиоца извршења Бранка Радосављевића из Н. Сада (кога заступа Др Василије Станковић) против извршеника из Бач. Петровог Села за наплату 1500 динара главнице и припадака на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. 365/1932 и процењене на 10500, динара 6 крава и 6 јунади.

Јавна ће се дражба одржати на дан 29 марта 1932 у 12 сати у Б. П. Селу на салашу овршенице.

Ст. Бечеј, 1 марта 1932.

Војновић С. Бранислав
судски извршитељ

Изврш. бр. 391/1931

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу § а 102. зак. чл. 60. 1881. објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бројем 7953/931 у корист тражиоца извршења Руска Словенска Банка из Београда (кога заступа Др Адамовић адвокат из Новог Сада) против извршеника за наплату 4250 динар главнице и прип. на

јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. 7953/1931 и процењене на динара 12400 и то: покућство и 1 клавир.

Јавна ће се дражба одржати на дан 18 марта 1932 у 5 сати по подне у Новом Саду палата Ружић, Булевар Кр. Марије.

Нови Сад, 17 фебруара 1932.

БОЖА НИКОЛИЋ
судски извршитељ

Изврш. бр. 43/1932

Дражбена објава

Потписани судски извршитељ у смислу §-а 102 зак. чл. 60 1881 год. овим објављује, да ће услед одлуке Кр. Среског Суда у Н. Саду број 9825/1931 год. у корист тражиоца извршења Лео Хајона из Новог Сада (кога заст. Др Тибор Дезидер) против извршеника из Жабља ради намирења Дин. 1734 главнице и сп. п. на јавној дражби продати покретнине које су пописане у пленидбеном записнику Бр. Гн. 2976/1931 год. и то поименце разне столице, кревети и плодуживање са 10 ј. добровољачке земље и процењене на — динара.

Дражба ће се одржати 14 марта 1932 у 2 сата по подне на лицу места у Жабљу у стану овршеника.

Жабаль, 3 марта 1932.

Пивнички Милан
судски извршитељ

Савет Општине Града Новог Сада

Број 9318, 5 марта 1932.

Нови Сад.

Оглас.

Савет општине града Новог Сада издаје путем II. јавне усмене лицитације у закуп право риболова на Дунаву, Великом рити и барама на једну годину дана.

Лицитација ће се одржати 19 марта 1932 год. пре подне у 10 сати у канцеларији гр. економског звања, Јеврејска ул. бр. 4 где се за време званичних часова могу добити услови лицитације.

Из седнице Савета града Новог Сада одржане, 5 марта 1932 год.

Др. Борота
градски начелник

ИЗЈАВА.

Изјављујемо да г. Јанковић Веселин није више наш заступник, те нема према томе више права да за нас сабира наругбе.

Фабричко стовариште „Елита“
Наменовић и Друг, сада Одјевни
завод „Ројал“ Загреб.

А ПОЛО
ТОН-„КИНО“
12 и 13 марта 1932.
Љубавна команда

Режиза: Geza v. Bolvary.

Музика: Robert Stolz.